

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 37), תש"ם-1980 *

1. בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) –
- (1) בפסקה (2), המלה "או" שאחרי "רשות מקומית" – תימחק, ואחרי "על-ידי מפעל הפיס" יבוא "או על ידי מוסד ציבור שהוא קופה לגמילות חסדים";
- (2) בפסקה (14) (ב), במקום "100.000 לירות" יבוא "500.000 לירות לכל שנת מס".
- תיקון סעיף 9
2. בסעיף 130 (א) לפקודה –
- (1) בפסקה (1), אחרי "לשיטת גיהול הפנקסים" יבוא "לרבות חיוב הנישום לדרוש ממי שאתו הוא מקיים קשר עסקי כלשהו למסור לנישום את פרטיו האישיים ולהודות" ובסופו יבוא "ואולם ביטולן של הוראות או קביעת הוראות מקלות יכול שייכנסו לתקפן לפני תום שלושה חדשים מיום פרסומן";
- (2) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(3) הנציב רשאי, לפי בקשת נישום שהוא בעל עסק זעיר כמשמעותו בסעיף 145א, ולאחר קבלת חוות דעתה של ועדה שמינה לענין זה, לפוטרו מחובת גיהול פנקסים אם נתקיימו לגבי הנישום דרישות שקבע הנציב בכללים שפורסמו ברשומות, כדבר מצב גופני או נפשי או אנאלפבתיות, שבגללם אין הנישום יכול למלא את חובת גיהול הפנקסים; הודעה על הרכבה של ועדה שמונתה לענין פסקה זו תפורסם ברשומות."
- תיקון סעיף 130
3. בסעיף 134 לפקודה, אחרי "לעסוק במשלח-יד" יבוא "או החל לנהל את עסקו או משלח-ידו במקום נוסף או במקום אחר".
- תיקון סעיף 134
4. בסעיף 135 לפקודה –
- (1) בפסקה (1), המלים "תוך מועד שיפורש בהודעה" – יימחק, ובמקום "באותו מועד דו"ח כאמור" יבוא "את הדו"ח במועד שבו חייב אישה להגיש דו"ח כאמור; כל דו"ח לפי פסקה זו יימסר לפקיד השומה במועד שפורש בהודעה ובלבד שלגבי דו"ח על הון לא ייקבע מועד שהוא לפני תום 120 יום מהמועד שהצהרת ההון צריכה להתייחס אליו או מיום הדרישה, לפי המאוחר";
- (2) בפסקה (3), במקום "כאמור בפסקה (2)" יבוא "כאמור בפסקאות (1) או (2)".
- תיקון סעיף 135
5. אחרי סעיף 135 לפקודה יבוא:
- 135א. (א) בעל עסק או משלח-יד חייב, אם דרש זאת ממנו פקיד השומה, למסור לפקיד השומה ידיעות ומסמכים בנוגע לקשריו העסקיים עם ספקיו, לקוחותיו או מי שיש לו אתו קשרים עסקיים, אף-על-פי שידיעות ומסמכים אלה אינם דרושים לכירור הכנסתו הוא; ואולם אם הודיע לפקיד השומה תוך 15 יום מיום קבלת הדרישה, כי הדבר כרוך בעבודה מנהלית רבה, חייב הוא לאפשר לפקיד השומה לאסוף בעצמו את הידיעות והמסמכים האמורים.
- הוספת סעיף 135א

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' בשבט תש"ם (23 בינואר 1980); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1424, תש"ם, עמ' 52.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תש"ם, עמ' 38.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) אין בו כדי לחייב עורך דין, רופא או פסיכולוג לגלות ידיעות או מסמכים שלגביהם הוא חייב בשמירת סודיות לפי כל דין.

6. בסעיף 140 לפקודה, אחרי "חוק בנק ישראל, תשי"ד-1954" יבוא "עובד שנדרש כאמור יספק את הפרטים תוך 30 יום מיום הדרישה או במועד אחר שצוין בדרישה".

הוספת סעיף 144א

7. אחרי סעיף 144 לפקודה יבוא:

"המצאת העתק ש: 144א. נישום המגיש לבית משפט תובענה המתבססת על גובה הכנסתו ממקור כלשהו ימציא העתק ממנה לפקיד השומה שאצלו מתנהל תיקו, ואם אין לו תיק - ימציא את ההעתק לנציב מס הכנסה."

תיקון סעיף 145

8. בסעיף 145 לפקודה, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) מסר אדם דו"ח לפי סעיף 131, יראו את הדו"ח כקביעת הכנסה בידי אותו אדם (להלן - שומה עצמית) ופקיד השומה ישלח לו הודעה בדבר סכום המס שהוא חייב בו על פי הדו"ח; דין הודעה כאמור כדין הודעת שומה לפי סעיף 149.

(2) פקיד השומה רשאי, תוך ארבע שנים מתום שנת המס שבה נמסר לו הדו"ח, לבדוק אותו ולעשות אחת מאלה:

(א) לאשר את השומה העצמית;

(ב) לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום הכנסתו החייבת של האדם ולשום אותו בהתאם לכך, אם יש לו טעמים סבירים להניח שהדו"ח איננו נכון."

תיקון סעיף 145ב

9. בסעיף 145ב (א) לפקודה -

(1) בפסקה (1), במקום "סבירה" יבוא "מספקת" ובמקום "לבית המשפט המחוזי" יבוא "כאילו היתה צו לפי סעיף 152 (ב), ובלבד שהמועד להגשת הערעור יהיה 60 יום";

(2) האמור בפסקה (2) יסומן (2) (א) ובה, אחרי "בשנת מס" יבוא "אחת, או בשנים עשר חדשים רצופים בשתי שנות מס", ובמקום הסיפה המתחילה במלים "גם בשתי שנות המס שקדמו" יבוא "אינם קבילים גם בשתי שנות המס שקדמו לשנה שבה לא רשם פעמיים תקבול כאמור, או גם בשנת המס שקדמה לשנה הראשונה שבתוך שנים עשר החדשים שבהם לא רשם פעמיים תקבול כאמור, אף אם דו"חותיו נתקבלו והשומות נערכו לפיהם, זולת אם שוכנע פקיד השומה כי היחה סיבה מספקת לאי רישום; שומה מתוקנת לשנות המס כאמור בעקבות אי רישום התקבולים יכול שתיעשה בידי פקיד השומה ויראו אותה כאילו היתה צו לפי סעיף 152 (ב)";

(3) אחרי פסקת משנה (2) (א) האמורה יבוא:

"(ב) על החלטת פקיד השומה שלא לקבל את הסיבה לאי רישום כמספקת, ניתן לערער יחד עם הערעור על השומות שנערכו בעקבות אי רישום התקבולים; לא קיבל בית המשפט את הערעור לענין ההחלטה האמורה אך קיבל את הערעור על השומות, כמלואו, לגבי קביעת פקיד השומה בשל אי רישום התקבולים, לא תחול חוקת אי הקבילות האמורה לגבי השנים שקדמו לשנה שבה נתגלה אי רישום התקבול."

10. בסעיף 173א (א) (1) לפקודה, אחרי "שאינה משמשת לעסקר" יבוא "או למשלח-ידר". זיקון סעיף 173
11. בסעיף 175 (ב) לפקודה, אחרי "באותה שנה אילולא" יבוא "חולק הדיבידנד או". זיקון סעיף 175
12. בסעיף 180 (ב) (1) לפקודה, אחרי "בתוך שנת המס" יבוא "— ולענין זה רשאי שר האוצר לקבוע שיעור שבו יוגדל סכום המס האמור —". זיקון סעיף 180
13. בסעיף 187 לפקודה — זיקון סעיף 187

(1) בסעיף קטן (א) (1), במקום "4.000 לירות" יבוא "8.000 לירות";

(2) בסופו יבוא:

(ג) (1) על סכומי מס שהיתה חובה לנכותם ולא נוכו או שנוכו אך לא הועברו לפקיד השומה במועד שנקבע לכך, יוטלו על החייב בניכוי הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א (א), בעד התקופה המתחילה בתום שבועיים מהיום שבו היה חייב להעביר את הסכומים שניכה ולא העבירם או שהיה חייב להעביר אילו ניכה במועד ועד להעברתם לפקיד השומה; ואולם אם הסכום החייב בניכוי איננו מתייחס למועד מסויים ובשל כך נקבע כסכום כולל לתקופה מסויימת, יוטלו הפרשי ההצמדה והריבית בעד התקופה המתחילה במחצית התקופה האמורה.

(2) הוכיח החייב בניכוי כי מי שמהכנסתו צריך היה לנכות את הסכומים שלא נוכו, כלל את הסכומים האמורים בד"ח על הכנסתו, יבוא במקום מועד ההעברה של הסכומים לפקיד השומה — תום שנת המס שאליה מתייחס הדו"ח האמור."

14. בסעיף 188 לפקודה — זיקון סעיף 188

(1) בסעיף קטן (א), במקום "500 לירות" יבוא "1.000 לירות";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "25%" יבוא "36%" ובמקום "יחזור לו העודף" יבוא "יחזור לו הסכום העודף על 36% או על 1.000 לירות לכל חודש של פיגור, לפי הנמוך שביניהם";

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "500 לירות" יבוא "1.000 לירות";

(4) בסעיף קטן (ד), בססקה (1), במקום "500" יבוא "1.000"; בססקה (2), במקום "1.000" יבוא "2.000"; ובססקה (3), במקום "2.000" יבוא "4.000";

(5) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) לא הגיש אדם במועד דו"ח על הון ונכסים, שנדרש להגיש על פי סעיף 135 (1), יוטל עליו קנס של 2.000 לירות לחודש בשלושת החדשים הראשונים לפיגור ו-4.000 לירות לחודש מהחודש הרביעי, אך לא יותר מ-50.000 לירות, ובלבד שאם התברר כי היה גידול הון שאין לגביו הסבר המניח את הדעת יהיה הקנס לפי הגבוה מבין שני אלה: סכום כאמור, או 5% מאותו חלק מסכום ההון שפקיד השומה לא שוכנע כי יש לגביו הסבר כאמור אשר אינו עולה על מיליון לירות ו-10% מסכום ההון כאמור העולה על מיליון לירות."

15. אחרי סעיף 191 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 191 ג

קנס על רישום כוונת
191 ג. נישום החייב על פי הוראות הנציב מכוח סעיף 130 לרשום, לגבי קונה ששילם במזומנים, את פרטי זהותו על פי תעודה שהציג, ולא רשם אותם או שרשם פרטים בלתי נכונים, יוטל עליו קנס של 5% מסכום המכירה שלגביה הפר הוראה כאמור או קנס של 500 לירות, לפי הגבוהה.”

תיקון סעיף 192

16. בסעיף 192 לפקודה, במקום "ו-187" יבוא "187 ו-190", במקום "ו-191א" יבוא "191א ו-191ג" ובסופו יבוא "ורשאי הנציב, על פי שיקול דעתו המוחלט. להקטין או לוותר כאמור אם הוכח והנחת דעתו כי הנישום לא ידע את סכום המס המדוייק המגיע ממנו בטרם הגיש את הדו"ח; ואולם הנציב לא יהא רשאי להקטין את שיעור הריבית או הפרשי הצמדה וריבית לפי סעיפים 186, 187 ו-190 בשל כך בלבד שהנישום שילם את מקדמותיו כדין או שהמס נוכח ממנו כדין, או ששילם את המס המגיע ממנו על פי הדו"ח עם הגשתו”.

הוספת סימן

17. אחרי סעיף 195 לפקודה יבוא:

”סימן ה’: זקיפת תשלומיו של נישום

סדר זקיפת תשלומים
195א. נישום ששילם סכום כלשהו על חשבון סכומים שונים שהוא חייב בהם על פי פקודה זו ולא פירש לסילוק איזה מחובותיו האמורים בועד הסכום ששילם, ייוקף התשלום כנגד סכום מס שהוא חייב בו לפני ריבית הפרשי הצמדה.”

הוספת סעיף 215א

18. אחרי סעיף 215 לפקודה יבוא:

אי הודעה על התחלת התעסקות או על שינוי בה
215א. (א) אדם שפתח עסק או החל לעסוק במשלח-יד, ולא הודיע על כך במועד לפקיד השומה ואף לא הגיש במועד את הדו"ח השנתי הראשון שהיה עליו להגיש לאחר האירועים האמורים, דינו — מאסר שלוש שנים או קנס 500.000 לירות ופי אחד וחצי מסכום המס שנתחייב בו.

(ב) אדם שפתח עסק במקום נוסף או החל לנהל משלח-יד במקום נוסף או ששינה את מקום עסקו או מקום משלח-ידו, ולא הודיע על כך במועד לפקיד השומה ואף לא הגיש במועד את הדו"ח השנתי הראשון שהיה עליו להגיש לאחר האירועים האמורים, דינו — מאסר שמונה עשר חדשים או קנס 250.000 לירות ופי אחד וחצי מסכום המס שנתחייב בו.”

תיקון סעיף 216

19. בסעיף 216 לפקודה, בסוף פסקה (7) יבוא "לא נרשם התקבול בידי עובדו של הנישום, יאשם בעבירה העובד ויאשם בה גם הנישום אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת מגיעת העבירה”.

תיקון סעיף 220

20. בסעיף 220 לפקודה, במקום "200.000 לירות ופי אחד וחצי" יבוא "1.000.000 לירות ופי שניים" ובמקום "או שהתכוון להעלים" יבוא "שהתכוון להעלים או שעזר להעלים”.

הוספת סעיף 220א

21. אחרי סעיף 220 לפקודה יבוא:

הצמדת הסכום שעליו מוטל קנס
220א. לענין קנס על פי חלק זה או חלק י', שבסיסו הוא סכום הכנסה, יוגדל הבסיס לפי שיעור העלייה של מדד המחירים לצרכן בין המדד האחרון שהתפרסם לפני תום שנת המס שאותו בסיס מתייחס אליה לבין המדד האחרון שהתפרסם לפני השלת הקנס.”

22. אחרי סעיף 228 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 228א

228א. הנציב רשאי לפרסם אחת לשנה רשימה של כל הנישומים שהורר-
שעו בשנה הקודמת בפסק דין חלוט בעבירה על פי סעיף 220; פרסום
כאמור ייעשה בשני עתונים יומיים לפחות.”

פרסום רשימת
עבריינים

23. אחרי סעיף 230 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 230א

230א. גדרש אדם כדין. לפחות פעמיים, שביניהן חלפו 30 יום אך לא
יותר משנה, להתייצב לפני סקיד השומה ולא עשה כן, ולא הודיע לסקיד
השומה על סיבה סבירה לאי-התייצבותו, רשאי שופט או רשם של בית
משפט שלום, לפי בקשת סקיד השומה, ליתן צו המחייב אותו להתייצב
לפני סקיד השומה במועד ובמקום שצויינו בצו.”

צו התייצבות

24. לגבי גידול הון על פי הצהרות הון שיוגשו תוך שנה מיום פרסומו של חוק זה ייקרא
סעיף 223 (2) לפקודה כאילו במקום "חמש שנים" נאמר בו "שבע שנים”.

הוראת שעה

25. בחוק לתיקון סקודת מס הכנסה (מס' 32), תשל"ח-1978, בסעיף 56 (ו), במקום
"ובלבד שאם התחיל הנישום לנהל סרט" יבוא "ובלבד שאם הומין הנישום" ואחרי "(1
בינואר 1979)" יבוא "והתחיל לנהל סרט קופה רושמת לא יאוחר מיום ג' בניסן תשל"ט
(31 במרס 1979)".

תיקון חוק לתיקון
סקודת מס הכנסה
(מס' 32)

26. (א) תחולתו של סעיף 1 לגבי שנת המס 1979 ואילך.

תחולה והוראות
מעבר

(ב) תחולתו של סעיף 7 לגבי תובענות שיוגשו החל מיום ט"ו בניסן תש"ם (1
באפריל 1980).

(ג) תחולתו של סעיף 8 לגבי דו"חות המתייחסים לשנת 1979 ואילך.

(ד) תחולתו של סעיף 9 (2) לגבי מי שאי הרישום שלאחר אזהרת סקיד השומה היה
לאחר יום פרסומו של חוק זה.

(ה) תחולתו של סעיף 11 לגבי מקדמות שיש לשלמן בשנת המס 1979 ואילך.

(ו) תחולתו של סעיף 12 לגבי מקדמות לשנת 1980 ואילך.

(ז) (1) תחולתו של סעיף 13 (1) על ריבית המשתלמת לגבי שנת המס 1979
ואילך.

(2) תחולתו של סעיף 13 (2) לגבי ניכויים החל מיום ט"ו בניסן תש"ם (1
באפריל 1980); לענין זה יראו ניכויים שהיתה חובה להעבירם לסקיד השומה,
או לבצעם, לפני המועד האמור כאילו המועד לכיצוע חובת הניכוי הוא במועד
האמור.

(ח) (1) תחולתן של ההוראות המתייחסות לסכומים הקצובים שבסעיף 14 (1)
עד (4) מיום ט"ו בניסן תש"ם (1 באפריל 1980).

(2) תחולתו של סעיף 14 (5) לגבי דו"חות שהוגשו ביום ד' בניסן תשל"ט (1
באפריל 1979) או אחריו, ואולם לענין הקנס החדשי והקנס המינימלי ייחשב
הפיגור מיום תום שלושה חדשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ט) תחולתו של סעיף 15 ביום ט"ו בניסן תש"ם (1 באפריל 1980).

(י) תחולתו של סעיף 18 גם לגבי מי שלפני פרסומו של חוק זה עשה אחת מאלה:

- (1) פתח עסק או החל לעסוק במשלח-יד;
- (2) פתח עסק במקום נוסף או החל לעסוק במשלח-יד במקום נוסף;
- (3) שינה את מקום עסקו או את מקום משלח-ידו –

אם לא הגיש את הדו"ח לשנת המס 1979, או לשנות המס שקדמו לה, עד המועד להגשת הדו"ח לשנת 1979 לפי סעיף 132 לפקודה.

יגאל הורביץ
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק בחירות לגופים ציבוריים (תיקון מס' 2), תש"ם-1980 *

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לחוק בחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954 1 –

(1) בסעיף קטן (ב), בשורה השניה ובשורה השלישית, אחרי "של ארגון עובדים או של ארגון נותני עבודה" יבוא "או של מפלגה";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) לענין סעיף זה, "מפלגה" –

(1) מפלגה שהיא סיעה לפי פסקאות (1) או (2) להגדרת "סיעה" שבחוק מימון מפלגות, תשל"ג-1973²;

(2) מפלגה שהיא חלק מצירוף של מפלגות המקיימות בכנסת סיעה אחת;

(3) מפלגה המקיימת סיעה או שהיא חלק מסיעה במועצה של רשות מקומית."

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ג' בשבט תש"ם (21 בינואר 1980); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בת"ח 1431, תש"ם, עמ' 96.

1 ס"ח תשי"ד, עמ' 110; תשל"ו, עמ' 93.

2 ס"ח תשל"ג, עמ' 52.